

CUPRINS

Prefață	9
Cuvânt către cititor	11
Morală	15
PSI	
Psihologie criminologică, psihiatrie, psihopatologie, psihanaliză	18
Psiho-medical	21
Filosofie și spirit critic	23
Fenomenologie	31
Religie și filosofie	33
Religie	45
Limbaș și educație	48
Știință	51
Psihologie și analitic	54
Psiho-social	63
Filosofie și analitic	71
Retorici	79
Laice	80
Bibliografie	87

PSI

Psihologie criminologică, psihiatrie, psihopatologie, psihanaliză

11 Din studiile mele în domenii precum psihologia, psihiatria, criminologia, psihologia criminologică, psihopatologia, se deduce o concluzie forte: fericirea pentru copil rezultă din păsarea autentică minimă a mamei și a tatălui față de el. Devianța și delincvența sunt – într-o proporție covârșitoare – în directă legătură cu lipsa atașamentului și a afectivității. În același timp, ingenuitatea de sacrificiu a devenit astăzi o piatră de încercare atât pentru sufletele *child-iene*, cât și pentru cele presupuse mature.

*

12 Ancheta asupra personalității este obligatorie în materie criminologică. Psihologia criminologică și individualizarea calitativă a pedepsei. Nicio expertiză nu reușește acest lucru atât de tranșant și de bine țintit ca expertiza psihologic-criminologică.

*

13 Dacă nu regretăm minima rezistență în fața stimulilor nocivi emoționali, ne-am înfrățit inconștient cu psihopatologia dezadaptativă.

*

- 14** Există un reduționism psihologic „negativ” în procesul gândirii, adică una este să te mulezi existențial pe existența celuilalt în sfera sănătății psihice, și alta este să te mulezi existențial pe existența celuilalt în sfera psihopatologiei. Pentru prima situație, avem A; pentru a doua situație, avem B.

Psiho-dinamicile lui A și B:

1. Când A se intersectează cu B (din proprie inițiativă) și îl acceptă pe B (necunoscând structura de personalitate a acestuia).
2. Când B se intersectează cu A (din proprie inițiativă) și îl acceptă pe A (necunoscând structura de personalitate a acestuia).
3. Când A se intersectează cu B (din proprie inițiativă) și îl acceptă pe B (cunoscând structura de personalitate a acestuia).
4. Când B se intersectează cu A (din proprie inițiativă) și îl acceptă pe A (cunoscând structura de personalitate a acestuia).

*

- 15** Persuasiunea (insistența) este mama răbdării în sănătatea psihică și birjarul nebun în psihopatologie.

*

- 16** Psihologia modernă bazată strict pe experiment face parte din știința mărginită în latura ei profund umanistă: spiritualitatea lui psyché. Psihanaliza recuperează când parțial, când copleșitor din „mumificarea” istorică a lui psyché.

*

- 17** „Reconfigurarea” minții în modernism se face pe baza armonizării/dezintegrării informațiilor pe care le deține individul despre creier, pattern-uri, credință și exprimarea comportamentală a genelor părinților biologici. Pentru

neuroștiințe, sufletul se află în creier, iar pentru unii iubitori de psihanaliză, el este chiar inconștientul. Pentru religia ortodoxă, sufletul este localizat corporal, fie în tot corpul (după unii Părinți), fie ca rațiune, minte și simțire (Maxim Mărturisitorul).

*

- 18** Suntem într-un permanent concentraționism de cuvinte și acte ratate care nu se mai satură să ne lingă rănilor inconștiente ieșite la suprafață.

*

- 19** Omul nu-și permite să fie fericit, ca să nu lezeze tributul pe care trebuie să-l dea – necerut, oficial, de nimeni – superiorilor ierarhici. Dar își permite să spună lucrurilor pe nume pentru a eviscera decadenta și ființa umană degradată. El este, dincolo de sine, culpabilul cel mai apreciat de ego [La Hartmann, Kris și Loewenstein, ego-ul „deține o zonă liberă de conflict”, în *Heinz Kohut*, de A. Oppenheimer (2003), p. 31]. Pentru că sinele cel mai puțin cunoscut nu știe să-și rezolve, definitiv, identitatea.

*

- 20** În fiecare individ există o limită împărtășită comportamental celorlalți, dar cum ceilalți nu au cunoștințe despre psihanaliză, potențialul surplus de umanitate se pierde într-o sinteză a neputinței și chiar a ridicolului, dacă nu a ratabilului. Dumnezeu este în forța plină a succesului, dar și în nodul denumit, generic, eșec.

*

Psiho-medical

21 Unele cadre medicale (mai ales cele cu funcții de management), îmi lasă impresia că Bowlby și a sa teorie a atașamentului sunt o „tabula rasa”. Citesc teorie, mă uit în practică și văd o discrepanță ce-mi explică, în parte, tentativa de suicid, delincvența, agresivitatea, sentimentul de insecuritate al copilului ș.a.m.d. Gh. Florian, pe urmele lui C.I. Parhon, afirma că avem criminalitatea pe care nu vrem să o prevenim. Eu aș merge mai adânc: avem criminalitatea cu care am fost de acord zi de zi, mai fiecare dintre noi, pe varii paliere cotidiene.

*

22 Reclam în sala lumii absentismul miezogeniului din fiecare celulă de talant distribuit biologic de divinitate.

*

23 Ca ființă umană, sunt un întreg departament de endocrinologie „abandonat” divin și cercetat „uman”. Somatizările forțate la care mă supun „gândurile-vatră” (C. Noica), poate că adesea prea fataliste și iraționale, mă dezmint dintr-un corpus al fericirii la care încerc în permanență să ader. E un loc al moralei care nu mă lasă cu conștiința adormită și, din această pricină, cred că principalul atu

al omului învingător constă în resetarea refuzului de a ceda ispitei. Dincolo de Dumnezeu din mine, adică de „eu” prelucrat constant maximal, mă regăsesc cu identitatea adamică pre-cădere.

*

Filosofie și spirit critic

24 Diferența dintre mine și tine? Colecția mea de rictusuri este bucuria ta. Colecția ta de neîmpliniri devine și gazda mea. Ne separă, printre altele, modestia ca expresie a unui gând corupt precoce.

*

25 Din perspectiva mimicii, îndrăznesc să afirm că există două tipuri de oameni: cei care mimează cu o conștiință a mimării și cei care au mimat atât de mult cu o conștiință a acesteia încât au ajuns s-o facă inconștient. Și unii, și alții cochetează cu simularea, respectiv disimularea.

*

26 Cine nu-și revendică respectul pentru propriii părinți devine neputincios în pledoariile sale pro-Divinitate.

*

27 Răul – sclavul original care nu fermentează la cerere externă.

*

28 Pe unii dintre noi, iubirea de Cioran ne re-face pragmatici. Pe alții dintre noi, ura de același Cioran ne face să ne re-ascundem partea diabolică. Sunt convins că, din ambele categorii, nu toți ar fi de acord cu „Prefer să fiu ultimul om dacă a fi om înseamnă să fii ca ceilalți” [E. Cioran].

*

29 Este un sacrificiu și să nu te poți sacrifica.

*

30 Lângă grăunțele de dispoziție minimală pentru a concepe frumosul, mă opresc să închiriez două locuri. Nu vivacitatea rezultată mă omoară, ci dezordinea după care trebuie să pansez rănilile. Rămân același: comun și special, complex și simplu, cosmopolit și tahicardic psihologic.

*

31 Nu te pierzi în universul de care nu ai nevoie.

*

32 Cel mai adesea, oamenii își întâlnesc idealurile, nu ființele.

*

33 Sinapsa iubirii ce nu mai progresează aduce prejudicii serioase compatrioatelor sale. Aparența lipsei sentimentului în sine este un gaj pentru liniștea unei minți rătăcite în zig-zag-uri cognitive prea deliberate. De obicei, ce nu se avântă, se vântură. Și ce nu rămâne vertical, adulmecă înspre un firesc al rugăciunii. Un program de rugăciune și de iertare (și) al sinapsei reface drumul unei primordiale constituții de acest tip. Sinapsa adamică este un concept utopic? Văd o dorință de Ramadan a sinapselor primului om...

*

33 V-ați gândit vreodată că, prin însăși structura sa anatomică, omul este provocat la echilibru?

*

34 Ești un geniu când ești nefiind.

*

35 Ingenuitatea este naturaletă nevicată.

*

36 Nu pot stagna într-un văzduh violent. E frica de angoasa superficială, puerilă, vinovată. Și-atunci, nu mai pot fuziona cu mine însumi decât la nivel de lacăt. Or, existența ajunge în acest stadiu când „nimic” și „oricine” au făcut pacturi comice, chiar exigente patologic, cu individul sinuos. Remarc aici partitura anostă a inteligenței.

*

37 Să pot rămâne înmărmurit și cramponat în sudoarea milei de-a nu rezista unui iureș sentimental și non-valoric, iată-mă siderat de rapiditatea cu care principiile aproape că mă întrec! Ce n-aș da să pot modela chipurile ființelor iubite și, apoi, într-un acces de furie brâncușiană, să le arunc pe jos ca dintr-un vis ciobite...

*

38 A fermenta pentru o idee implică o îndrăzneală de caracter pozitiv. Nu mă văd încrâncenat pentru deziluzii prozaice.

*

39 Viitorul meu conceptual se adâncește doar lângă mine. Nu te poți rezerva altuia pe viață dacă nu te-ai rezervat pe tine, ție însuși, ca un pronume substantivului pe care-l determină. Nu devine el, astfel, atribut pronominal? Și-atunci, cum să nu cred că determinându-mă, nu determin la rândul-mi? Iată rostul socratic!

*

40 Sunt un rebel al firii divine. Cine mă poate opri de la a cerceta cauza secetei morale predate omenirii de Lucifer?

*

41 Dizolvă-mi certitudinile, viață, și-ți voi măcelări vinovăția de-a mă fi lăsat fără Dumnezeu meu!

*

42 Filosofii contemporani nu mă satisfac decât într-o nevoie infimă. Cauterizează izvorul, sunt pudici în exprimarea fățișă și au flatulențe în ideile lor. Socrate, amintește-le constant de „Cunoaște-te pe tine însuți!”.

*

43 „Mai sigur pe mine” în non-gafă – autentică non-simulare în fața unui demon strivit de grijile sale.

*

44 Nicio piatră de moară nu este mai sinucigașă ca propria ei greutate transpusă în metafizic.

*

45 Sunt descendentul propriei mele primeniri intelectuale. Refuz orice apetit pentru cultura steril-morganică și materializez aproape orice gând care mă poate dezmiarda, cumva, a posteriori. Miroase a un fel de *preoție* în aer, acea stare catalizatoare a simțurilor – cripta dialogului unde Hristos cinează în holul Universului... Miroase a sărbătoare interioară, semn că sufletul mi-a fost sfințit cu psihologia înțelepciunii unei singure vieți.

*

46 Veleitatea unui gând rău (psiho-demon) se găsește în orice decizie care îmi sfarmă visul de-o viață; micimea unui psiho-demon o identific și recunosc după reușitele mele.

*

47 Există un diavol al minții care bea zilnic din „părerile de rău” ale lui Dumnezeu.

*